

İki Yakası Kavuşmayan Aşk

— KAR ADAM · 18 Ocak 2015

Sabah tan yeri ağardığında alel acele bir uyanış vardı yüreğinde
Onu getiren gemiyi bekleyecekti
Heyecandan
Mavi gömleğinin yakası iliklenmedi
Siğmiyordu yüreği göğüs kafesine
Yerinden çıkacak gibi oluyordu
Maria`sını düşündükçe
Bu gün gelecek:... evet gelecek diye geçirdi içinden
Dudaklarına geçirdi dişlerini
Bir ah çekti dağlar sökülüp yıkılacaktı yerinden.

Önce bir sigara yaktı
Titriyordu sararmış parmakları
Bir nefes çekerek özlemlerini doldurdu içine
Arka arkaya öksürdü, sanki ciğerleri sökülüyordu yerinden.
Kendisi gibi gittiği yollarda eskimişti
Ama o aldırış etmedi
Ne olursa olsun maria` sini bu gün görecekti.

Mavi hayallerinin fluya dönüştüğünü
Görmek istemiyordu
Kendini kandırıldığını aslında biliyordu
Ne büyük aşktı yakası iliklenmeyen
Ne büyük aşktı iki yakası bir araya gelmeyen.
Her gün biraz daha batıyordu onun yokluğuna
Düşecek gibi olduğunda bir dal sigaraya tutunuyor
Bir adım daha yaklaşıyordu siyah saçlı maria`ya

Her günkü yerindeydi
Soğuk bir kayanın üzerine oturmuş
Gelecek diye sevdasının yolunu
Beklemekteydi.
Zaman mevhumunu yitirmişti çoktan
Mevsimleri unutmuş hatırlamıyordu dünü
Ve vuslata daha varmıştı zaman?

Körfezin mavi sularını izlemeye başladı
Sesi çıkmıyordu dalgaların
Sanki hep birlikte matemini tutuyorlardı maria`nin
Rüzgar yüzüne değdikçe
O nun ellerini beyaz saçlarında hissediyordu.
Çok mutluydu adam.
Mutluluktan ağırlaşan göz kapaklarına yeniliyor,
Kırpiklerinden damlayan yüreğinin kanını görmüyordu .

Yıllar geçtikçe alnındaki çizgiler iyice derinleşmişti
Çenesini ellerinin üzerinde yerleştirdi yeşil ve mavi tonlu hayallerini genişletti
Maria`nin gelmesini
Bu günde umutla bekledi
Ama görünmüyordu ufuktaki gemi
Hızını kesen dalgalar
Sessizce vuruyordu sahile
Uzaklara odaklanmış gözleri biraz ümitli
Birazda ümitsizdi
Yüreği çok yorgun düşmüştü özlemekten.
Gözlerini kapatıp geçmiş yıllara daldı bir an...

Henüz on yedisindeydi
Bir semt pazarında göz göze gelmişti
Saçları siyahtı maria`nin
Acelesi olmalıydı fularını düşürmüştü oracığa
İşte o an...
O an kazındı adamın benliğine
O gün bu gündür uykularını haram etti kendine

Yaşlı adam yarım asır önce Maria`yla doğmuş
Onunla atıyordu yüreği
Şimdi neredeydi ?
Güneş tepeye çıktı hala gemi ufukta görünmemişti
Elinde fuları kokluyor
Sığınyordu körfezin koynuna
Bitip tükenmeyen umuduyla

Bu aşkın iki yakası bir araya gelecekmiydi?
Yada onu görme umudunu yitirecekmiydi ?
„Yüregini çengelli iğne ile tutturmuş acısını duymuyor
Damla damla kanadığını görmüyordu adam.“

Yalçın BİRİCİK

26/11/ 2014